

IM MEMORIAM JOKERI 2025

Arvoisat lajitoverit,

Eräänä helteisen heinäkuun 2025 aamuna vietettiin Mikkelin eteläpuolella, Tuupakan aakkosasemalla jännittäviä hetkiä. Perinteinen Executersin Jokeriajo oli alkamassa ja arvokas joukko matkalaisia alkoi kokoontua ajoryhmiinsä. Ryhmiä oli vakiintuneeseen tapaa kuusi ja sorateiden ritarit hallitsivat niistä kahta ensimmäistä.

Ilmoittautuminen ajoon avautui prätkämessujen aikoihin ja tuli täyteen buukatuksi tunneissa. Helpotuksesta huokaistuaan järjestäjät Juha Kanto, Jussi Hermunen ja allekirjoittanut jatkoivat varsin hyvään vauhtiin pääsystä valmistelua mentori Hannu Kimiläisen isällisen lempeässä, mutta tiukassa valvonnassa. Tutuksi tuli aloitus: ”Oletteko pojat ajatelleet”

Loppujen lopuksi järjestelyt sujuivat isommista ongelmista ja mukaan ryhmään liittyivät soraspecialistiksi osoittautunut Seppo Rytälä ja aina ammattimaisen tyyni Jari Mukkula.

Marssikynnys ylitettiin 59 execuuttorin voimin kello 9.20 kun soraryhmät kärjessä arvokas joukko suuntasi reitille, joka vei Mäntyharjun ja Voikosken mutkateiden kautta seikkailijoita helteiseksi muuttuvassa aamupäivässä kohti etelää. Utin lentokentän kupeessa tapahtuneen septitankkien tyhjennyksen ja vesitankkien täytön jälkeen ryhmät jatkoivat edelleen mutkia taittaen kohti Haminan ympyräkaupunkia, jossa ryhmityimme lounasaikaan lähes sotilaallisen täsmällisesti Reserviupseerikoulun päärakennuksen eteen paraatikentälle.

Lounas nautittiin Upseerikerholla. Tässä vaiheessa alkoi keskustelua hallita aihe, joka ei hellittänyt ajatuksia koko loppupäivän aikana. Jostain syystä oman varusmiespalveluksen muistot pintaoutuivat ja juttuja Haminasta ja monesta muustakin varuskuntakaupungista kuultiin runsaasti. Hylsyjä keräiltiin vielä päivän päätyttyä ansaitulla iltaoluellakin, mutta ei mennä asioiden edelle.

Lounaan jälkeen meidät otti vastaan reserviupseerikurssin johtaja everstiluutnantti Tino Savolainen, joka edelleen muistoja herättäneessä RUK:n maneesissa esitteli joukolle varusmiespalveluksen ja erityisesti reserviupseerikoulutuksen nykypäivää. Esitys herätti asiaankuuluvasti vilkasta keskustelua alkaen Ukrainan opeista ja päättyen maanpuolustustahdon merkitykseen. Oma vaatimaton käsitykseni esityksen jälkeen on, että ollos huoleton, poikas ja tyttös vaiveil'on.

Lounaasta ja esityksestä voimaantunut ajoryhmytys jatkoi matkaansa Haminan suurlipun ohittaen kohti länttä. Eteläisen Kymenlaakson mutkatiet veivät itäiselle Uudellemaalle ja edelleen Päijät-Hämeeseen, jossa reilun kolmensadan kilometrin päivätyön jälkeen asetuimme majoittumaan ja päivälliselle Vierumäen Urheiluopiston alueelle. Ilta sujui perinteisissä merkeissä hyvän ruuan ja jalojen juomien merkeissä. Samalla kuitenkin muistaen, että aamulla on lähtö aikainen.

Lauantaiaamu valkeni helteisenä, kun joukkomme suuntasi kohti toisen ajopäivän nautintoja. Pulkkilanharjun kuvankauniit maisemat antoivat päivälle hyvän alun ja yleissuuntana luode ryhmät etenivät kohti Pirkanmaata. Asikkala, Padasjoki ja Orivesi kimaltelivat yhä helteisemmäksi käyvässä päivässä. Samalla pohdinnat määränpäästämmme luonnollisesti alkoivat saada vauhtia. Seinäjoen Vauhtiajot tuntui varsin suosituilta veikkaukselta. Päijät-Hämeen vaihtuessa Pirkanmaahan myös Tammerfest sai ääniä. Varsinkin, kun lounasajan lähestyessä ryhmien etenemissuunta alkoi kaartaa Tampereen pohjoispuolella kohti vasenta ja etelää.

Lounasta nautittiin Ylöjärven Mutalan kylässä Alasen Pirtin tunnelmallisissa tiloissa. Lohisoppa ja ruisleipä maistuivat matkalaisille. Samalla kuultiin Alasen tilan vanhapoikaveljesten värikkästä elämästä ja tilakeskuksen päätymisestä nykyiseen majoitus- ja ravintolakäyttöön.

Matka jatkui lounaan jälkeen kohti etelää. Pirkanmaan mutkatiet veivät joukkomme Narvan kylään, jossa pysäköimme päiväkodin pihaan. Viimeisiä ryhmiä odotellessa spekulatio tutustumisesta päiväkotiin kasvoi samalla, kun todettiin, että suurimmalle osalle joukostamme edellisestä vierailusta on vierähtänyt sen verran monta tovia, että kertaus saattaisi olla hyvinkin paikallaan.

Yritysvierailu suuntasi kuitenkin naapuriin Narvan Kyläpanimoon, jossa omistajatar reippain ottein kertoi sekä vanhan Osuusmeijerirakennuksen muutoksesta ravintolaksi ja panimoksi että oluen valmistusprosessista. Maistiaiset nautittiin asiaankuuluvin menoin ja muistoksi käynnistä joka mies sai mukaansa sixpackin paikallista panotuotetta. Samalla pyörien säilytystilat pääsivät vahvaan kenttäkokeeseen.

Tässä vaiheessa matkaa spekulatiot olivat korkeimmillaan. Seinäjoki oli vielä saavutettavissa, Tampere aivan vieressä ja pääkaupunkiseutukin mahdollisuuksien rajoissa.

Matka suuntasi kauniissa Pirkanmaalaisissa maalaismaisemissa mutkateitä edelleen kohti etelää ja määränpääksemme osoittautui Aulanko. Siellä kypäräolusen ja virkistäytymisen jälkeen joukkomme siirtyi bussikuljetuksella Miller's BBQ:hun korkeaoktaaniselle päivälliselle, josta edelleen Rantakasinolle jatkoille. Viereisessä Hämeenlinnan linnanpuistossa päättyivät illan mittaan musiikkifestivaalit. Saattoipa joku joukostamme piipahtaa vielä muillakin jatkoilla. Ilta jatkui leppoisissa merkeissä myös vastarannalla Aulangolla.

Näin oli Jokeri 2025 saatu arvoiseensa päätökseen. Pieniä kommelluksia matkalla toki sattui ja jokunen autojen aiheuttama läheltä piti -tilannekin nähtiin. Teknisiä haasteita myös kohdattiin, mutta jokainen osanottaja pääsi perille Aulangolle omin voimin ja vahingoilta välttyttiin.

Ryhmäajo sujui hyvin ja jokainen ajoryhmä hoiti hommansa mallikkaasti.

Kiitos kaikille mukana olleille. Yhdessä teimme matkasta onnistuneen.

Järjestäjien puolesta

AaPee #352